

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ

Ἀμοιραδάκη καὶ Τελώνη δημίων, κατοίκων τοῦ φρουρίου
Μποῦρτζι

Κατὰ

Ἀντωνίου Μομφερράτου δικηγόρου, κατοίκου Ἀθηνῶν.

(Ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης)

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐξῶμεν ἡσυχοὶ καὶ ἐκόδομε τὰ χαρτιά ἐδῶ εἰς τὴν τρώγλιν μας, ὅπως λένε αὐτοὶ οἱ δημοσιογράφοι, ἀφοῦ δὲν εἴχαμε νὰ κόψουμε καμμίαν κεφαλὴν. Τὴν ἡσυχίαν μας διέκυπτον μόνον αἱ φράσεις, τὰς ὁποίας διαβάζαμε εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας ἐφημερίδας: «Ὁ Τρικούπης εἶνε ὁ δῆμιος τοῦ Ἑθνους...» ἢ «Βαρὺς θὰ πέσῃ ὁ πέλεκυς τοῦ δημίου ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των...» κλπ. Δὲν ἤξεύρετε πόσον περιμέναμε νὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ τελευταία φράσις καὶ ἐτρίβουμε τὰ χέρια μας ἀπὸ χαρὰ. Ἀλλὰ ματαίως. Εὐτυχῶς ἦλθεν ἡ Ἐξαχότης σας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἠθυμήθηκεν, ὅτι ὑπάρχουμε καὶ ἡμεῖς οἱ ταλαίπωροι ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου, οἱ ὁποῖοι μένουμε ἀργοὶ τόσον καιρὸν. Ὡς Ὑπουργὸς ἀξιοπρεπὴς καὶ φίλεργος ἐσκέφθης πολὺ ὀρθῶς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μένωμεν ἀργοὶ καὶ μᾶς διέταξες νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ κοινωνικὸν ἔργον μας, νὰ κάνουμε δηλαδὴ τοὺς ἀνθρώπους κοντοὺς ὡσὰν τὸν κ. Εὐαγγελίδην. Καλλίτερα ὅμως νὰ μὴν ἔκανες τέτοια ἀπόφασι!

Διότι, λέγει, ἐκτελοῦμεν ἔργα ἀπάνθρωπα καὶ κόβουμε τοὺς κακούργους, παρουσιάσθη ὁ δικηγόρος Ἀντώνιος Μομφερράτος, ἀνθρώπος μὲ τὸν ὁποῖον δὲν ἤλθαμε οὐδέποτε εἰς καμμίαν σχέσιν — οὔτε μὲ αὐτὸν οὔτε μὲ τοὺς πελάτας του — καὶ ζητεῖ νὰ μᾶς κόψῃ τὸ ψωμί μας. Ἐχοντες πεποιθήσιν ὅτι σεῖς δὲν παίρνετε χαμπάρι ἀπὸ τέτοια λεπτὰ πράγματα καὶ ὅτι ἐστὶ τέλος θὰ τοῦ κόψετε τὸν βῆχα διὰ τῆς ἀρνήσεώς σας μένομεν ἡσυχοὶ, ἔν και μᾶς εἶπον, ὅτι τὰ ἄρθρα του ἔκαμαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κόσμον.

Δὲν περιμένετε βέβαια, κ. Ὑπουργέ, ἀπὸ μᾶς νὰ μάθετε κατὰ πόσον τὸ ἔργον μας εἶνε εὐγενές, ἀφοῦ καὶ βασιλεῖς ἐπέρασαν ἀπὸ τὰ χέρια μας, οὔτε θὰ προσπαθήσουμε νὰ σᾶς πείσουμε περὶ τῆς χρησιμότητός μας ἐν ὅσῳ ὑπάρχουν ταμίαι, θεολόγοι καὶ ἑνορκοὶ, ἀλλὰ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, θυμῶνουμε καὶ γινόμεθα περισσότερο κόκκινοὶ ἀπὸ τὸ αἷμα ποῦ χύνομεν καθὲς ἡμέραν, ὅταν ἀκοῦμε μερικὰς ἀνοήτους θεωρίας διὰ τὸ ἐπάγγελμά μας. Θὰ σᾶς ἀναφέρουμε μόνον μίαν διὰ νὰ σχηματίσῃτε πεποιθήσιν. Ἐγραψαν ὅτι ἡ θανατικὴ ποινὴ δὲν εἶνε δαιρετὴ. Μὴ χειρότερα. Καὶ τότε τί κάνουμε μεῖς, ὅταν κόβουμε τὰς κεφαλὰς παρὰ δαιροῦμεν αὐτάς ἀπὸ τὸ ἄλλο σῶμα; Ἐξ αὐτοῦ μόνον ἐννοεῖτε καὶ διὰ τὰ ἄλλα.

Εὐτυχῶς ἄλλοι ἀνέλαβαν τὴν ὑπεράσπισίν μας, ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. Ὑπουργέ, ὁ ὑποκινητὴς τῆς ἐναντίον ἡμῶν ἐκστρατείας Ἀντώνιος Μομφερράτος διὰ τῆς συμπεριφορᾶς του ἐζημίωσε τὸ ἐπάγγελμά μας καὶ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἐμποδισθοῦν εἰς τὸ μέλλον αἱ ἐκτελέσεις τῶν θανατικῶν ποινῶν, πράγμα τὸ ὁποῖον θὰ βλάψῃ τὰ συμφέροντά μας,

Διὰ ταῦτα

ὑποβάλλομεν ἐνώπιόν σας τὴν παρούσαν διαμαρτυρίαν καὶ διορίζομεν πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητον τὸν κ. Σ. Ἀποστολίδην, ἱκτὸν, ἐξαιτούμενοι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Ἐὰν δὲν λάβετε ὑπ' ὄψιν τὴν παρούσαν διαμαρτυρίαν μας καὶ τὴν χρησιμοποίησῃτε, ὅπως καὶ τοῦ Σιβ. Κολιάτσου θὰ τὸ κόψωμεν λάσπη μίαν νύκτα ἀπὸ τὸ Μποῦρτζι καὶ θὰ ἔλθωμεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ λάβωμεν μόνοι τὸ δικαίον μας ἔχοντες μαζὶ καὶ τὴν λαίμοσύνην.

Ἐπιειθέστατοι

Ἀμοιραδάκης
Τελώνης

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπὸ Δ. Τσ... γυμνασιάρχου.

«Ἡ Πυθία οὔσα κατ' ἀρχὰς παρθένος, ἔπειτα δ' ἔγγαμος περσεύετο διὰ τριημέρου ἀσιτίας».

«Ἡ Πυθία ἐθυμιάζετο διὰ θυσίας δαρνείων φύλλων».

«Αἷτια τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν χρησμῶν εἶνε μάλιστα μὲν ἡ πίστις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ ἀλάθητον αὐτῶν».

«Ἡρξαντο τρέφειν τὴν κόμην, ἐνῶ οἱ Ἀργεῖοι ὠρκίσθησαν νὰ μὴ θρέψωσι τὴν κόμην».

«Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἑρετρίας οἱ Πέρσαι ἐπιβιβάσθέντες ἐν Ἀλιβερίῳ ἐπὶ τῶν πλοίων ἐπλευσαν πρὸς νότον».

«Οἱ Ἀθηναῖοι ἔλαβον χρησμόν, ὅτι θὰ σωθῶσι μόνον τὰ ξύλινα τεῖχη».

«Ὁ Εἰρξὴς ἀποτραπείς ἠκολούθησε τὴν γνώμην τοῦ Μαρδονίου ὑποσχομένου νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἑλλάδα μετὰ 300,000 ἀνδρῶν... Ἐκ τούτων φεύγει πρὸς τὸν Ἑλλησποντον καὶ εὐρὼν διαλελυμένος τὰς γεφύρας περὶ εἰς Ἀσίαν, ὃ δὲ Μαρδόνιος παρέμεινεν ἐν Θεσσαλίᾳ.»

«Ὁ Κόδρος περιβληθεὶς ὡς ἐνδυμάτων ἀπλοῦ χωρικοῦ, εἰσέδυσεν εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον.»

«Περὶ τὸ ἐσπέρας ἔπεμψε σῶμα στρατοῦ... διαβάν. Περὶ τὸ ἐσπέρας διαβάς... κατέσφαξε.»

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Μαυροῦ Τάτοῦ